

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.715 van 6 april 2000
in de zaak A. 90.626/VII-20.855.**

In zake : XXX,
wonende te XXX,
P.

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 1 maart 2000 heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 28 maart 2000, aan verzoeker op dezelfde datum ter kennis gebracht;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 3 april 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 april 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. DEMEYERE die, loco Advocaat Fr. PERIGAUD verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van XXX nationaliteit, zou zich vluchteling verklaard hebben in februari 1998.

1.2. Op 18 juni 1998 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 24 september 1998 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 18 juni 1998 tot weigering van verblijf.

1.4. Verzoeker dient op 20 november 1998 een aanvraag in om machtiging tot voorlopig verblijf wegens uitzonderlijke omstandigheden (in casu ziekte). Dienaangaande werd nog geen beslissing genomen.

1.5. Naar aanleiding van een controle door de Rijkswacht werd aan verzoeker een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten betekend. Dit is de bestreden beslissing.

1.6. De motivering van deze beslissing luidt als volgt :

"artikel 7, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.".

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, verzoeker betoogt :

"Le requérant risquant à tout instant l'exécution immédiate de la décision entreprise, il convient donc de toute urgence que la décision soit suspendue.";

Overwegende dat het bestreden bevel aan verzoeker werd betekend op 28 maart 2000; dat ook al is de uiteenzetting van de uiterst dringende noodzakelijkheid uiterst summier, toch wordt aangenomen dat verzoeker met zijn verzoekschrift van 31 maart 2000 alert en tijdig heeft gereageerd; dat bijgevolg aan de eerste voorwaarde is voldaan;

2.2. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, verzoeker een enig middel ontwikkelt dat luidt :

"Moyens pris de la violation des articles 48 à 58 du Traité de Rome, et les articles 10 et 40 à 47 de la loi du 15 décembre 1980,
- de la violation des articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs et de l'article 62 de la loi du 15 décembre 1980, pris de la motivation absente,

inexacte, insuffisante ou contradictoire et dès lors de motifs légalement admissibles,
- de l'erreur manifeste d'appréciation,
- de la violation du principe général de bonne administration,
- du principe général selon lequel l'administration est tenue de statuer en prenant connaissance de tous les éléments de la cause,
- du principe général du droit selon lequel les droits de la défense doivent être respectés,
- de l'excès de pouvoir,

Qu'il y a en effet excès de pouvoir et violation notamment des articles 9 et 62 de la loi du 15 décembre 1980 lorsqu'une mesure d'éloignement est prise sans qu'il n'ait été préalablement répondu adéquatement à une demande d'autorisation de séjour formulée par l'étranger pour circonstances exceptionnelles (...).

Qu'en l'espèce, il y a violation de l'article 41 des lois coordonnées sur l'emploi des langues en matière administrative lorsque la décision prise à l'encontre d'un étranger est rédigée dans une langue autre que celle qui a été suivie pour toute la procédure antérieure (...).

Qu'au vu de la situation particulière du requérant, si l'ordre de quitter le territoire était exécuté, ce dernier n'a aucune garantie de se voir traiter dans le respect des droits de la défense.

Que le retour en XXX du requérant signifierait pour ce dernier qu'il ne pourrait poursuivre sa procédure de régularisation, notamment en ne pouvant satisfaire à la visite domiciliaire de l'agent de quartier et au rapport d'enquête sociale prévu par la loi de régularisation.

Que la décision manque totalement d'humanité et est par ailleurs contraire au but poursuivi par le législateur.";

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in zijn enig middel de schending aanvoert van de volgende bepalingen, beginselen en verplichtingen :

- de artikelen 48 tot 58 van het Verdrag van Rome;
- de artikelen 10 en 40 tot 47 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- manifeste appreciatiefout;
- algemene beginselen van behoorlijk bestuur;

- de verplichting van de Overheid om met kennis van de zaak haar beslissingen te nemen;
- de rechten van verdediging, en
- machtsoverschrijding;

Overwegende dat verzoeker zich beperkt tot een opsomming van een reeks grieven, zonder aan te geven in welke mate de thans bestreden beslissing een inbreuk uitmaakt op rechtsnormen; dat verzoeker bijgevolg geen middel uiteenzet zoals bedoeld in artikel 8, 4°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991, tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

2.2.2. Overwegende dat enkel met betrekking tot het middel "machtsoverschrijding" verzoeker aanvoert dat de artikelen 9 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen werden geschonden, vermits een verwijderingsmaatregel werd genomen zonder dat een beslissing werd genomen ten aanzien van zijn aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9, derde lid, van voornoemde wet van 15 december 1980;

Overwegende dat voormelde aanvraag op grond van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980, de uitvoerbaarheid van het bevel niet opschort en verzoeker de motivering van dat bevel niet aanvecht; dat verzoeker bovendien na schorsing van het bestreden bevel nog steeds zonder verblijfsrecht en dus illegaal op het grondgebied zou verblijven; dat verzoekers stelling dat een terugkeer naar XXX zou betekenen dat hij zijn regularisatieprocedure conform artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980, niet zou kunnen voortzetten, vermits hij niet zou kunnen voldoen aan het huisbezoek door de wijkagent en het sociaal onderzoek voorzien bij voormelde wet, derhalve niet terzake dienend is;

2.2.3. Overwegende dat verzoeker verder aanvoert dat artikel 41 van de gecoördineerde wetten op het taalgebruik in Bestuurszaken van 18 juli 1966 werd geschonden, doordat de bestreden beslissing in een andere taal werd opgesteld dan de taal waarin zijn asielprocedure werd afgehandeld;

Overwegende dat een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten een politiemaatregel is en derhalve geen "akte" waaromtrent verzoeker als particulier het gebruik van een bepaalde taal kan eisen; dat de bestreden beslissing immers niet het gevolg is van één of andere aanvraag van verzoeker, maar een ambtshalve politiemaatregel, die werd genomen op basis van de niet door verzoeker betwiste vaststelling dat hij op het grondgebied verblijft zonder te beschikken over de daartoe vereiste documenten; dat de door verzoeker aangevoerde wetsbepaling in casu niet van toepassing lijkt;

2.2.4. Overwegende dat verzoeker aanvoert dat hij geen garantie heeft dat zijn rechten van verdediging zullen worden gerespecteerd; dat hij lijkt uit het oog te verliezen dat de omstandigheid dat hij van het grondgebied wordt verwijderd hem niet belet, met betrekking tot zijn annulatieberoep, zijn verdediging te laten waarnemen door een Raadsman of een Raadsvrouw van zijn keuze, vermits op hem niet de wettelijke verplichting rust persoonlijk te verschijnen;

2.2.5. Overwegende dat het enig middel niet ernstig is; dat deze vaststelling volstaat om de ingestelde vordering af te wijzen, vermits niet is voldaan aan één van drie cumulatieve voorwaarden van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes april tweeduizend, door :

de HH.	D. MOONS,	wnd.	kamervoorzitter,
			staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,		toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

D. MOONS.